

A-SHİH-NA KELİMESİNİN ETİMOLOJİSİNE DAİR YENİ BİR FİKİR

Mehmet ÇALIŞKAN*

ÖZET

Çin kaynaklarında *A-shih-na* olarak geçen Türk hanedanı isminin anlamı hakkında çeşitli fikirler öne sürülmüştür. Kimileri bu ismin Türkçe, kimileri Moğolca, kimileri ise İranî kökenli olduğunu iddia etmektedir. Biz bu çalışmamızda kelimenin etimolojisine dair yeni bir fikir öne sürmeye çalışacağız.

Anahtar Kelimeler: A-shih-na, Göktürk, Türk Kağanlığı, Sino-Turcica, Turco-Iranica

A NEW IDEA OF THE ETHYMOLOGY OF A-SHİH-NA

ABSTRACT

Various ideas have been put forward about the meaning of the Turkic dynasty name *A-shih-na* in Chinese sources. Some claim that this name is Turkish, some of them Mongolian, others of Iranian origin. In this work, we will try to put forward a new idea of the etymology of the word.

Keywords: A-shih-na, T'u-chüe, Turkic Khaganate, Sino-Turcica, Turco-Iranica

Çin kaynaklarında *A-shih-na* olarak geçen Türk hanedanı ismi, Türkiye'de bir galat-ı meşhur olarak efsanevî dişi kurdun adı olarak bilinmektedir¹. Hâlbuki *A-shih-na* dişi kurdun değil, dişin kurdun on oğlundan birinin adıdır². Muhtemelen bu hataya sebep olan, Gök-Türklerin menşei ile ilgili iki farklı rivayetin birbirine karıştırılmasıdır. İkinci rivayete göre kurt neslinden gelen Na-tou-liu Şad'ın on karısı varmış ve çocukları annelerinin kabile ismini almış, *A-shih-na* da bunlardan biriyim³.

Türk Kağanlığı'na ait kitabelerde *A-shih-na* veya benzeri bir kelime geçmemektedir. Bu da bize kelimenin bir *eksonim* (yabancıların taktığı isim) olduğunu düşündürmektedir. Bazı araştırmacılar ise son yıllarda yapılan çalışmalarda daha önce farklı şekillerde okunan Bugut, İhe Aşete ve Karabalgasun yazıtlarında “Aşinas” kelimesinin olduğunu iddia etmiştir⁴. Fakat Bugut Yazıtı'ndaki

* Marmara Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü yüksek lisans öğrencisi, mehmetcaliskan@marun.edu.tr

1 Bu yanlışlık Türk tarih literatürüne De Guignes'nin eserinden geçmiş olmalıdır. bkz. J. de Guignes, *Hunların, Türklerin, Moğolların ve Daha Sâir Batı Tatarlarının Tarih-i Umûmîsi*, trc. Hüseyin Cahit [Yalçın], haz. Erol Kılınç, Ötüken Neşriyat, İstanbul 2018, C. I, s. 432-433.

2 Ahmet Taşağıl, *Gök-Türkler I-II-III*, Türk Tarih Kurumu, Ankara 2012, s. 10-11.

3 Taşağıl, s. 11-12.

4 Takashi Osawa, “A hypothesis on the etymology of the Old Turkic royal clan name Aşina/Aşinas and the transformation process in the early Abbasid period”, *Chronica*, S. 11, (2011), s. 145-153; Y. Yoshida, “Karabalgasun: II. The Inscription”, *Encyclopædia Iranica*, C. XV, s. 530-533; Osman Fikri Sertkaya, “Altay, Yenisey ve Moğolistan Yazıtları Üzerine”, *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, Sayı: 3/3, (2014), s. 7-11.

kelime daha önceki çalışmalarda Çin hükümdarının adı şeklinde okunurken, İhe Aşete yazıtında geçen kelimeyi ise Radloff, Hüseyin Namık Orkun ve bazı yeni araştırmacılar “tekeş/tekiş” okumuşlardır⁵.

Türk Kağanlığı'nın hanedan ismi olan *A-shih-na* kelimesinin anlamı hakkında çeşitli fikirler öne sürülmüştür. Kimileri bu ismin Türkçe, kimileri Moğolca, kimileri ise İrani kökenli olduğunu iddia etmektedir. Bu iddiaları şöyle sıralayabiliriz:

- 1) Peter A. Boodberg kelime için iki farklı etimoloji önermiştir⁶. İlki Moğolca *er-çinoa* (on kurt)⁷, ikincisi Türkçe (dağı) *aş-* fiilinden *aşın*⁸. Boodberg *A-shih-te* kelimesinin aslının da *aş-* kökünden *aşid* olduğunu iddia etmiştir.
- 2) Kurakiçi Şiratori'ye göre ise kelime Türkçe *eş-* fiilinden türemiştir⁹.
- 3) Gumilev, *A-shih-na* kelimesindeki [ʰ] (A) sesini *prefix* yani ismin önüne konan bir saygı öneki, *shih-na*'yı ise Boodberg gibi *çinoa* kabul etmiştir. Böylece *A-shih-na*'nın “asil kurt” anlamına geldiği kanaatine varmıştır¹⁰.
- 4) Haussig'e göre Teofilakt Simokotta'nın zikrettiği *Taugast*'ta (Haussig'de *Tabgaç*) “Kara Elbiseliler” ile “Kızıl Elbiseliler” arasında geçen savaşta “Kızıl Elbiseliler” Eftalitler, “Kara Elbiseliler” ise Türklerdir. Böylece bunun Pehlevice *axşaina* (kara renkli) kelimesine işaret olduğunu ve *A-shih-na*'nın buradan geldiğini düşünmektedir¹¹. Fakat Haussig'in hipotezi tarihî açıdan hatalıdır: Haussig, Karahanlıların da “Tabgaç Hanı” unvanı kullandığını söyleyerek *Tabgaç* kelimesinin Batı Türkistan'ı da kapsadığını, savaşın Ceyhun'un güneyinde geçtiğini, Eftalitlerin Ceyhun'un güneyinde olduğu için “Kızıl Elbiseliler” olarak adlandırıldıklarını düşünmektedir. Hâlbuki Simokotta'nın zikrettiği *Taugast*, Türkçe *Tavgaç* yani (Kuzey) Çin'dir. Çin'de Türklerde de görülen renklerin yönlere remz olmasından mütevellit kuzeyli hanedanların rengi genellikle kara, güneyli hanedanlar rengi genellikle kıızıdır¹². Burada bahsedilen savaş kuzeyli Sui'lerin güneyli Chen'i ilhakıdır¹³.
- 5) Christopher I. Beckwith, Bizanslı tarihçi Menander'in “Türklerin en eski hükümdarlarının ismi Arsilas” kaydına dayanarak kelimeyi Arslan şeklinde okumuştur¹⁴.
- 6) Klyashtorny ilk olarak kelimeyi Hotence değerli, asil anlamında *âşâna* okumuş, daha sonra Çince kayıtlarda ikinci seslinin a değil, daima i şeklinde olduğunu dikkate alarak kelimenin

5 W. Radloff, *Die Alttürkischen Inschriften der Mongolei*, St. Petersburg 1895, s. 256-267; Hüseyin Namık Orkun, *Eski Türk Yazıtları*, Türk Tarih Kurumu, Ankara 1994, s. 313-319; N. Bazilhan, *Көне түрік бітіктастары мен ескерткіштері (Köne Türk Bitiktastarı Men Eskertkişteri)*, Dayk Press, Almatı 2005, s.124-125; Orçun Ünal, “İhe Ashete Yazıtı: Yeni Bir Okuma ve Anlamlandırma Denemesi”, *Bilig*, S. 73, (Bahar 2015), s. 271-294; Sertkaya, s. 7-11.

6 Peter A. Boodberg, “The Language of the T'o-pa Wei”, *Harvard Journal of Asiatic Studies*, C. 1, S. 2, (1936), s. 182.

7 Efsaneye göre Türkler dişi kurttan doğan on çocuktan türemişlerdir. Boodberg buna atf yapıyor olmalı.

8 Boodberg'in buradaki dayanağı ise Ergenekon Destanı olmalıdır.

9 Sergey G. Klyashtorny, “The Royal Clan of the Turks and the Problem of Early Turkic-Iranian Contacts”, *Acta Orientalia Academiae Scientiarum Hungaricae*, C. 47, S. 3, (1994), s. 446; a.y., *Kadim Avrasya'nın Bozkır İmparatorlukları*, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul 2018, s. 112.

10 Lev Nikolayevič Gumilëv, *Eski Türkler*, trc. Ahsen Batur, Selenge Yayınları, İstanbul 2011, s. 36. Gumilev'in kitabına ulaşmamı sağlayan Hüseyin Topal'a teşekkür ederim.

11 H. W. Haussig, “Byzantinische Quellen über Mittelasien in ihrer historischen Aussage”, *Prolegomena to the sources on the history of the pre-Islamic Central Asia*, ed. J. Harmatta, Budapeşte 1979, 55-57.

12 Jingyi Gao, “Official Colours of Chinese Regimes: A Panchronic Philological Study With Historical Accounts of China”, *Trames*, C. 16, S. 3, (2012), s. 270-271.

13 Henry Yule, *Cathay and the Way Thither*, The Hakluyt Society, Londra 1915, C. I, s. 29-30.

14 Christopher I. Beckwith, “On the Royal Clan of the Turks”, *The Tibet Empire in Central Asia*, Princeton University Press, Princeton 1993, s. 206-208.

mavi anlamına gelen Soğdca *axşâne* - Hotence *âşşaina* - Toharca *âşna* olduğunu iddia etmiş ve Orkun yazıtlarında geçen *Kök Türk* tabirindeki *kök*'ün (gök, mavi) buna işaret olduğunu düşünmüştür¹⁵. András Róna-Tas'a göre de kelime İranî kökenli ve mavi anlamındadır¹⁶. Peter B. Golden da İranîlik vurgusu yapar ve kelimeni etimolojisinden de öte halkın da “belirsiz bir etnik kökeni” olduğu kanaatinde¹⁷.

Biz kelimenin kökeni İranî dillerde aranacaksa bunun demir manasındaki *âsin* olacağı kanaatindeyiz. Modern Farsçada *âhen* şeklini alan bu kelime Pehlevicede *âsin*¹⁸, Sogdcada *aspin*¹⁹, Hotencede *hişşana*²⁰, Partçada *âsun*²¹ şeklindedir. *A-shih-na*'ların demirci olduğu, metbuları Juan-Juan Kağanı *A-na-kui*'nin Bumın'ı “demir işlerimde çalışan bir kölemsin” diye tahkir ettiği Çin kaynaklarınca malumdur²². Bu sebeple bizce kelime İranî kökenli ise kara renkli, asil veya mavi anlamında olmasından ziyade demir manasını taşıması daha makuldür.

KAYNAKLAR

- Bailey, H.W., *Dictionary of Khotan Saka*, Cambridge University Press, Cambridge 1979
- Bazilhan, N., *Көне түрік биміктастары мен ескерткіштері (Köne Türk Bitiktastarı Men Eskertkişteri)*, Dayk Press, Almatı 2005
- Beckwith, Christopher I., “On the Royal Clan of the Turks”, *The Tibet Empire in Central Asia*, Princeton University Press, Princeton 1993, s. 206-208
- Boodberg, Peter A., “The Language of the T'o-pa Wei”, *Harvard Journal of Asiatic Studies*, C. 1, S. 2, (1936), s. 167-185
- Dihhodâ, Aliekber, *Lugatnâme*, Muessese-i İntişârât u Çâp-i Dânişgâh-i Tehrân, Tahran 1377/1998, C. I
- Durkin-Meisterernst, Desmond, *Dictionary Of Manichean Middle Persian & Parthian*, Brepols, Turnhout 2004
- Gao, Jingyi, “Official Colours of Chinese Regimes: A Panchronic Philological Study With Historical Accounts of China”, *Trames*, C. 16, S. 3, (2012), s. 237-285
- Gharib, B., *Sogdian Dictionary*, Farhang Publications, Tahran 1995
- Golden, Peter B., *An Introduction to the History of the Turkic Peoples*, Otto Harrassowitz, Wiesbaden 1992
- Golden, Peter B., *Türk Halkları Tarihine Giriş*, trc. Osman Karatay, Karam, Çorum 2006
- de Guignes, J., *Hunların, Türklerin, Moğolların ve Daha Sâir Batı Tatarlarının Tarih-i Umûmîsi*, trc. Hüseyin Cahit [Yalçın], haz. Erol Kılınç, Ötüken Neşriyat, İstanbul 2018, C. I
- Gumilëv, Lev Nikolayeviç, *Eski Türkler*, trc. Ahsen Batur, Selenge Yayınları, İstanbul 2011
- Haussig, H. W. “Byzantinische Quellen über Mittelasien in ihrer historischen Aussage”, *Prolegomena to the sources on the history of the pre-Islamic Central Asia*, ed. J. Harmatta, Budapeşte 1979, 55-79
- 15 Klyashtorny, “The Royal Clan of the Turks and the Problem of Early Turkic-Iranian Contacts”, *Acta Orientalia Academiae Scientiarum Hungaricae*, C. 47, S. 3, (1994), s. 445-447; a.y., *Kadim Avrasya'nın Bozkır İmparatorlukları*, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul 2018, s. 112-115.
- 16 András Róna-Tas, *Hungarians and Europe in the Early Middle Ages*, trc. Nicholas Bodoczky, CEU Press, Budapeşte 1999, s. 280.
- 17 Peter B. Golden, *An Introduction to the History of the Turkic Peoples*, Otto Harrassowitz, Wiesbaden 1992, s. 117-127; a.y., *Türk Halkları Tarihine Giriş*, trc. Osman Karatay, Karam, Çorum 2006, s. 136—149.
- 18 Aliekber Dihhodâ, *Lugatnâme*, Muessese-i İntişârât u Çâp-i Dânişgâh-i Tehrân, Tahran 1377/1998, C. I, s. 251.
- 19 B. Gharib, *Sogdian Dictionary*, Farhang Publications, Tahran 1995, s. 36, 360.
- 20 H. W. Bailey, *Dictionary of Khotan Saka*, Cambridge University Press, Cambridge 1979, s. 486.
- 21 Desmond Durkin-Meisterernst, *Dictionary Of Manichean Middle Persian & Parthian*, Brepols, Turnhout 2004, s. 56.
- 22 Taşağıl, s. 11, 17.

- Klyashtorny, Sergey G., “The Royal Clan of the Turks and the Problem of Early Turkic-Iranian Contacts”, *Acta Orientalia Academiae Scientiarum Hungaricae*, C. 47, S. 3, (1994), s. 445-447
- Klyashtorny, Sergey Grigoryevich, *Kadim Avrasya'nın Bozkır İmparatorlukları*, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul 2018
- Orkun, Hüseyin Namık, *Eski Türk Yazıtları*, Türk Tarih Kurumu, Ankara 1994
- Osawa, Takashi, “A hypothesis on the etymology of the Old Turkic royal clan name Ašina/Aşinas and the transformation process in the early Abbasid period”, *Chronica*, S. 11, (2011), s. 145-153
- Radloff, W., *Die Alttürkischen Inschriften der Mongolei*, St. Petersburg 1895
- Róna-Tas, András, *Hungarians and Europe in the Early Middle Ages*, trc. Nicholas Bodoczky, CEU Press, Budapeşte 1999
- Sertkaya, Osman Fikri, “Altay, Yenisey ve Moğolistan Yazıtları Üzerine”, *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, Sayı: 3/3, (2014), s. 1-13
- Taşgıl, Ahmet, *Gök-Türkler I-II-III*, Türk Tarih Kurumu, Ankara 2012
- Ünal, Orçun, “İhe Ashete Yazıtı: Yeni Bir Okuma ve Anlamlandırma Denemesi”, *Bilig*, S. 73, (Bahar 2015), s. 271-294
- Yoshida, Y., “Karabalgasun: II. The Inscription”, *Encyclopædia Iranica*, C. XV, s. 530-533